

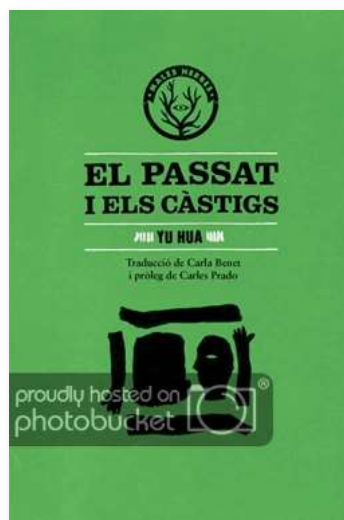

GENTNORMAL

[NOTÍCIES](#)
[SECCIONS](#)
[ESPECIALS](#)
 Cerca

11 DE FEBR. 2014

LLEGIR I ESCRIURE #16 | EL PASSAT I ELS CÀSTIGS

El passat i els càstigs

Yu Hua

Traducció: Carla Benet

Any: 2013

Editorial: Les Males Herbes

Avui al *Llegir i Escriure*, **Yu Hua**, un autor xinès que podem llegir per primera vegada en català amb la traducció de **Carla Benet** (directa del xinès). La **Paula Juanpere** ha llegit *El passat i els càstigs* (*Males Herbes*, 2013), un recull de relats que presenta personatges engolits per la foscor sota la llum del sol. Brutal. A sota us n'explica alguna cosa més.

Deixeu-me que us resumeixi una mica l'il·lustratiu pròleg de **Carles Prado**: Yu Hua és un escriptor xinès de la generació que, durant la Revolució Cultural, era encara petita per viure les persecucions que van patir els intel·lectuals de les generacions anteriors i que, en canvi, en la Xina postmaoista, va poder gaudir de les traduccions d'autors com Kafka, Borges o Robbe-Grillet, que després de dècades d'aïllament circulaven per fi lliurement, i donaven fruit a un moment de gran efervescència cultural durant la dècada dels vuitanta. Els quatre relats que ha publicat *Males Herbes* sota el títol d'*El passat i els càstigs*, escollint específicament aquells de més contundència violenta, formen part de l'obra més primerenca de Yu Hua –publicats entre el 1987 i el 1992. La violència que hi apareix és de tal mena que el breu pròleg de Carles Prado ens ajuda a digerir-la, tot emmarcant-la en la violència tant física com retòrica de la història xinesa del segle XX. Però, com adverteix el mateix prologuista: la cosa va molt més enllà.

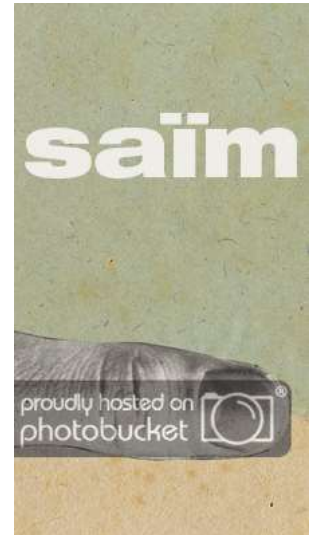
El passat i els càstigs està format per quatre relats impecables de violència, però d'una violència impassible, sense dramatismes, sense sentimentalismes, sense ningú que se'n faci creus. El llenguatge és lacònic, distant, d'una fredor esgarrifosa, com el bisturi d'un cirurgià. Les frases són com sentències rotundes. A la vegada, però, i sorgint d'una estranyesa immensa, hi ha una perfecta dimensió lírica que fa estremir: la bellesa del dolor i l'horror. El lloc que ocupa el lector és d'una incomoditat inexpressable, només llegint-lo es pot comprendre on et deixa Yu Hua: com a testimoni indefens, atemorit, horroritzat, però també còmplice de la seva violència. El resultat és que els relats resulten claustrofòbics i inundats per l'angunia, malgrat que la llum del sol hi és sempre present amb els seus rajos omnipotents, gairebé en cada paràgraf. No menteixo si dic que en algun passatge de violència explícita, de sang i fetge, el cos

DESTAQUEM!

EL GRA DE LA PALLA

No sempre és fàcil destriar el gra de la palla, per això en Marcel ens fa la vida més fàcil ajudant-nos a decidir què no hauríem de perdre'ns durant la setmana.

CLIPS GN

TRÒPICAL ICE LAND - C

"Play. Declaració anticapitalista, antimonàrquica i en favor de la lluita de classes. Guitarras acoplades. Un, dos, tres i...Bofetada amb la mà oberta. Violència. Ràbia. Punk i Hardcore. Tròpical Ice Land, continuen fent el que saben fer: Screamo amb mala hostia. Honest i alliberador i amb una millora substancial. El so. "

LAS WITCH - (i) ORFIDAL (espídífén)

Aliment - Car Crush

CONCERTS AL CABARET ELÈCTRIC

Cada dijous comissionem un concert al **Cabaret Elèctric d'Icat.cat**. Escolta els podcast de les bandes i artistes que hi han passat fins ara:

Les Sueques
Tom Hagan

sencer se m'ha regirat.

No és que en els relats hi hagi grans lluites i mortaldats. El primer conte, "1986", explica el retorn d'un professor d'institut al poble després d'anys de desaparició. La violència sorgeix de les tortures que s'infligeix a si mateix en un estat de bogeria, mutilant-se enmig de la multitud del carrer. El relat que dona títol al volum, "El passat i els càstigs", parla d'un mestre de la tortura que vol il·lustrar un personatge amb la seva saviesa, un personatge que busca retrobar-se amb el seu passat. Aquí, és impossible no pensar en Kafka i en la crueltat i l'horror (l'absurd) de relats com "La colònia penitenciària" que evoquen també la qüestió de la violència social. El conte "Un tipus de realitat" és terror absolut: explica tot el que poden desencadenar la inconsciència i crueltat infantil, com una esclavissada de terror quotidià, casolà i familiar. I també aquí ressona Kafka (amb *La Metamorfosi*, per exemple), per aquest terror que sorgeix de forma absurda en l'àmbit de la intimitat, i perquè s'hi percep, en tot el llibre, també la pròpia lògica de l'escriptura kafkiana: aquella que és capaç de presentar amb una versemblança esgarrifosa situacions del tot il·lògiques, o oníriques. El llibre de Yu Hua és un deliri, i s'engoleix de cop, amb fascinació i esgarrifances. Però, amb compte: no és apte per a tothom.

Fotografia de portada: Arxiu

Text: Paula Juanpere

Correcció: Joanaina Font

Publicado por Gent Normal a les 16:00

Etiquetes: Les Males Herbes, Llegir i Escriure, llibres, Paula Juanpere, Yu Hua

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Enlaces a esta entrada

Crear un enllaç

Entrada més recent

Inici

Entrada més antiga

Subscriure's a: Comentaris del missatge (Atom)

Despropòsits d'Any Nou
Dotze cordes
"Bañistes"
Simplement fem-ho
Bowigrafies
Una faula nord-americana
El 'cas vilanovi' i els festivals
La mort d'en Quin Monzó
La noia de San Francisco i el PP
La cultura és una tortura
El punk són els pares
La gallineta era francesa
I la fm què, conseller?
Memòries, dones, rock
La reina de Dinamarca

Verónica Alonso

A Baltimore Love Thing
Y, ¿Cómo lo llamamos?
Lobo
Haciendo maletas
El diccionario de mamá
Comidas de verano
Mis pequeñas obsesiones I
El dúplex
15 cosas que te pasan cuando te pasas más de 15 horas llorando
Poner y hacer letras
Tomárselo en serio
Videoclip
5 días, 15 temas
Clases de batería
Desear ser madre
22
Sangre
Síndrome del Autónomo
Los Carnavales
Estoy muy cansada
Me gusta cuando me escribes x-girl

Tomàs Fuentes

Ballar és merda
Runners, youtubers i dits al cul
En defensa de la masturbació
Un altre post sobre com són de bons els americans fent tele
Guia de supervivència ràpida per al Primavera Sound
Mestic convertint en senyora
La merda aquella dels límits de l'humor
No offense
No ets un artista
Altres estructures d'estat
Youtubers (I): Els Jonas Brothers d'internet

Shaina Joy

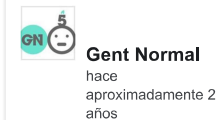
13 raons per les quals (probablement) mai tindrà un nòvio català
Per què estàs follant
Les coses rares que fem per festes (aka Hanukah Harry)
Beyoncé respon totes les teves preguntes sobre sexe i relacions
Racisme a Catalunya
La música indie és aïllament musical?
El Hip Hop de Catalunya i Espanya pertany als homes blancs?
Perquè amb ser un home normal i corrent no n'hi ha prou
Veient com té lloc un nou genocidi
Què cony compres al Record Store Day?
#QueConyRSD
Música blancs, Lemonade també va per vosaltres
Sóc crítica amb l'escena (musical) indie de Barcelona. I ara què?
Postals del camp de refugiats de Calais i les deficiències del voluntariat
El final de La Castanyada i disfressar-se per l'Apocalipsi
El Donald Trump que tots portem a dins
Ser queer i sexi: 8 veus

El Último Vecino
BeGun
Dofi Malalt
Rombo
Pacífico
Jansky
Por qué Jeanette
Papá Topo
Ensemble Topográfico
Hermanos Cubero
Matrimonio
Ran Ran Ran
Da Souza
Nueva Vulcano
Hurricáde
El Pèsol Ferésteç
Neleonard
The Limboos
Bramit Morera i els Morts
Carlos Cros
Extraño Weys
The Saur
Germà Aire
Las Ruinas
Elsa de Alfonso y Los Prestigio
Beach Beach
Autodestrucció
Amics del Bosc
Fighter Pillow
Esperit!
Mujeres

Me gusta esta página

Sé el primero de tus amigos en indicar que te gusta esto.

Hola amigos,

Fa vuit anys que fem el GENTNORMAL i cada dia que passa estem més calbes i ens surten més canes. Si ho penseu fredament, vuit anys són molts, intentant publicar